

Recenzja

w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego
dr Justynie Piękoś – Kędzierskiej
w dziedzinie sztuki, w dyscyplinie artystycznej sztuki muzyczne.

Zleceniodawca

Niniejsza recenzja została sporządzona w związku z Uchwałą Nr 12/2026 Rady do Spraw Dyscypliny – Sztuki Muzyczne, Akademii Muzycznej im. Krzysztofa Pendereckiego w Krakowie z dnia 23 marca 2026 r. powołującą mnie na recenzenta w postępowaniu habilitacyjnym dr Justyny Piękoś – Kędzierskiej. W dniu 17 kwietnia 2026 r. otrzymałam w tej sprawie pismo od Przewodniczącej Rady do Spraw Dyscypliny – Sztuki Muzyczne dr hab. Moniki Gardoń-Preinl, prof. AMKP. Do pisma dołączono stosowną dokumentację:

- kopię Uchwały Nr 12/2026 z dnia 23 marca 2026 r. Rady do Spraw Dyscypliny – Sztuki Muzyczne AMKP w Krakowie
- kopię dokumentacji złożonej przez dr Justynę Piękoś – Kędzierską, w formie elektronicznej
- płytę CD: MOSAIC 2 (dzieło artystyczne Kandydatki)

Podstawa prawna:

Art.221 ust. 4 i 5 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571, z późn. zm.), §8 oraz §10 ust. 2 Regulaminu przeprowadzania postępowań w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w Akademii Muzycznej im. Krzysztofa Pendereckiego w Krakowie, a także uchwała Nr 31/2019 Senatu Akademii Muzycznej im. Krzysztofa Pendereckiego w Krakowie z dnia 26 września 2019 r. z późn. zm. oraz pismo Rady Doskonałości Naukowej nr DRKN.Z8.4000.79.2025 z dnia 3 marca 2026 r.

Podstawowe informacje dotyczące Habilitantki.

Dr Justyna Piękoś – Kędzierska pochodzi z rodziny o wielopokoleniowych tradycjach muzycznych. Urodzona w Niemczech, tam też otrzymała wszechstronne wykształcenie muzyczne obejmujące naukę gry na fortepianie, skrzypcach, altówce. Zdobywanie umiejętności instrumentalnych dopełniały zajęcia z kompozycji, baletu i chóru. Realizowana równolegle edukacja ogólnokształcąca zaowocowała niecodzienną w dzisiejszych czasach znajomością łaciny

i starożytnej greki. Ukończyła studia pianistyczne pod kierunkiem prof. Wiesława Piękosia w Robert Schumann Hochschule w Düsseldorfie uzyskując dyplom w zakresie Instrumental Pädagogik (2006), Künstlerische Instrumentalusbildung (2007), a także dyplom ukończenia z wyróżnieniem studiów podyplomowych (Konzertexamen, 2011). Nostryfikację dyplomów uczelni niemieckich przeprowadziła w 2008 r. w Akademii Muzycznej w Krakowie. W latach 2009– 2014 była zatrudniona jako wykładowca fortepianu na Wydziale Reżyserii Dźwięku Uniwersytetu Muzycznego im F. Chopina w Warszawie. Od 2016 do chwili obecnej pracuje w Akademii Muzycznej im. K. Pendereckiego w Krakowie, w Katedrze Muzyki Współczesnej, Jazzu i Perkusji (obecnie Katedra Perkusji i Muzyki Współczesnej), od roku 2024 na stanowisku adiunkta. Równoległe z pracą na uczelni dr Justyna Piękoś - Kędziarska prowadzi działalność pedagogiczną w Państwowej Ogólnokształcącej Szkole Muzycznej II st. im. F. Chopina w Krakowie, od 2023 r. jako nauczyciel dyplomowany. Wraz z Piotrem Kędziarskim jest współzałożycielem duetu fortepianowego Sonami Piano Duo, który działa od 2009 r. wykonując głównie muzykę współczesną w Polsce i za granicą.

Pani Justyna Piękoś – Kędziarska uzyskała stopień doktora sztuki, nadany 18 listopada 2015 r. uchwałą Rady Wydziału Instrumentalnego Akademii Muzycznej w Krakowie na podstawie rozprawy doktorskiej: „24 Preludia na fortepian op. 43 Krzysztofa Meyera – między tradycją i awangardą. Katalog modeli ekspresyjnych, fakturalnych i środków kompozytorskich dokonany na podstawie własnej interpretacji”. Promotorem doktoratu był prof. dr hab. Andrzej Pikul.

Autoreferat

Autoreferat składa się z :

- części autobiograficznej, w której w sposób obszerny i niepozbawiony osobistej refleksji Habilitantka przedstawia swoją drogę rozwoju artystycznego od najwcześniejszych lat szkolnych do momentu uzyskania stopnia doktora sztuki
- opisu aktywności artystycznej, dydaktyczno-naukowej i organizacyjnej po uzyskaniu stopnia doktora w 2015 r.
- przedstawienia dzieła artystycznego, co w naturalny sposób stanowi konkluzję zarówno autoreferatu, jak i dotychczasowej drogi artystycznej Habilitantki.

Autoreferat, podobnie jak cała dokumentacja, przygotowany jest niezwykle starannie, przedstawia informacje w sposób wyczerpujący, czytelny, stylistycznie i językowo poprawny.

Ocena dzieła artystycznego.

Osiągnięciem artystycznym wskazanym przez dr Justynę Piękoś – Kędzierską i podlegającym ocenie w postępowaniu habilitacyjnym jest płyta CD MOSAIC 2, na której znalazły się następujące kompozycje:

- *Karatachi no Hana* na fortepian (2022) Marcela Chyrzyńskiego,
 - *Qualia* na dwa fortepiany (2023) Dawida Grendy,
 - *Light from Darkness* na dwa fortepiany (2023) Philipa Czapłowskiego,
 - *Pictograms* dla trzech pianistów przy jednym fortepianie (2023) Piotra Kędzierskiego
 - *Concertino* na kotły, perkusję i fortepian na cztery ręce (1980) Andrzeja Panufnika
- części: Entrata – Canto I – Intermezzo – Canto II - Fine

W wykonaniu oprócz Habilitantki, która (z wyjątkiem kompozycji D.Grendy) realizuje partie piano primo, wzięli udział również: Maciej Hałoń (kotły, w kompozycji A. Panufnika), Piotr Różański (fortepian, w kompozycji P. Kędzierskiego) i Tomasz Sobaniec (instrumenty perkusyjne, w kompozycji A. Panufnika).

Nagranie zostało zrealizowane w dniach od 28-30 lipca 2025, w Sali Koncertowej Akademii Muzycznej im. K.Pendereckiego w Krakowie i opublikowane w 2025 r. Reżyserem nagrania jest Rafał Szumny, a wydawcą płyty Stowarzyszenie Polskich Muzyków Kameralistów.

Jak dowiadujemy się z Autoreferatu, ideą powstania płyty była chęć prezentacji utworów współczesnych kompozytorów polskich i pochodzenia polskiego, które nie zostały wcześniej uwiecznione zapisem dźwiękowym. Dodać należy, że z wyjątkiem *Concertina* A.Panufnika pianistka była prawykonawczynią wszystkich ujętych na płycie utworów, a w przypadku kompozycji Ph.Czapłowskiego nawet adresatem dedykacji. Przedstawiony repertuar obejmuje dzieła kompozytorów różnych pokoleń, tworzących w różnych ośrodkach muzycznych, co pozwala słuchaczowi przeszedźć odmienne estetyki kompozytorskie – od subtelnej refleksyjności i sonorystycznej delikatności po wyrazistą energię rytmiczną i efektowną wirtuozerię zespołową. Elementem wokół którego Habilitantka buduje koncepcję dzieła jest fortepian i jego brzmienie zarówno solowe, jak i zwielokrotnione poprzez zwiększanie obsady i instrumentarium, włącznie z dodaniem instrumentów perkusyjnych. Całość stanowi interesujący i spójny artystycznie projekt, ukazujący różnorodność języka muzyki nowej oraz bogactwo współczesnych środków wykonawczych.

Karatachi no Hana (2022) Marcela Chyrzyńskiego to jedyny na płycie utwór na fortepian solo. Kompozytor wykorzystuje współczesny idiom fortepianowy z dużą wyobraźnią, znajdując w pianistce wrażliwego odtwórcę. Poetycki klimat wykonania łączy się z umiejętnym operowaniem barwą fortepianu, subtelnie kształtowaną dynamiką i dbałością o detal brzmieniowy. Motoryka

wykonanego z dużą precyzją przebiegu trzydziestodwojek ani na chwilę nie traci lekkości i delikatności „wirujących na wietrze kwiatów sakury” z wizji kompozytora.

Kolejny utwór to *Qualia* (2023) na dwa fortepiany Dawida Grendy, propozycja zdecydowanie odmienna w swojej estetyce i zastosowanych środkach warsztatowych. Kompozycja została uhonorowana I nagrodą na 64. Konkursie Młodych Kompozytorów im. Tadeusza Bairda w 2023 r. Habilitantka była współwykonawczynią premierowej prezentacji dzieła, która miała miejsce w ramach finału konkursu. *Qualia* to utwór, którego bogata rytmika, długie ciągi repetycji, gęste współbrzmienia wymagają od pianistów wyjątkowej synchronizacji i najwyższej koncentracji na występie. Omawiane tu wykonanie cechuje znakomita precyzja oraz naturalna swoboda w prowadzeniu złożonych przebiegów rytmicznych, dzięki czemu utwór zachowuje klarowność nawet w najbardziej intensywnych fragmentach. Wątpliwości budzi realizacja dynamiki, która wg zapisu nutowego w niektórych miejscach powinna zmieniać się na bardzo krótkich odcinkach, nawet w ramach taktu oscylując między *p(ppp)* a *f(fff)* (np. takty 100-115). O ile kontrasty dynamiczne utworu wynikające ze zmian technik wykonawczych są czytelne i brzmią wyjątkowo sugestywnie, o tyle te małe „wewnętrzne” różnice są mniej słyszalne.

Duże wrażenie pozostawia również *Light from Darkness* (2023) Philipa Czaplowskiego. Spoglądając w zapis nutowy możemy docenić jak istotny jest wkład interpretatorów w emocjonalny wyraz utworu, w jego dramaturgię i kształt brzmieniowy. Szczególnie dotyczy to niedoprecyzowanej przez twórcę pedalizacji, która w omawianym wykonaniu ma znaczącą rolę spajając fakturę, wzbogacając kolorystykę i nigdy nie pozostawiając wrażenia nadmiaru.

Na szczególne wyróżnienie zasługują *Pictograms* (2023) Piotra Kędzińskiego przeznaczone dla trojga pianistów przy jednym fortepianie. To efektowny i pełen energii utwór, budzący skojarzenia z uznanymi pozycjami literatury na cztery ręce. Kompozycja ujmuje słuchacza pomysłowością i świeżością estetyki brzmieniowej, a wykonawcy imponują nie tylko techniką gry, lecz także znakomitym wyczuciem wspólnej narracji muzycznej. Całość brzmi jak jeden, spontanicznie działający organizm.

Zwieńczeniem przedstawionego do oceny dzieła artystycznego jest *Concertino* na kotły, perkusję i orkiestrę smyczkową Andrzeja Panufnika (1980) w autorskiej adaptacji na kotły i perkusję z towarzyszeniem fortepianu na cztery ręce. Z inicjatywy Habilitantki partia fortepianu została rozdzielona i zrealizowana na dwóch instrumentach, co wydaje się być bardzo dobrym pomysłem. O ile zastosowana w oryginale orkiestra smyczkowa jest z założenia tłem eksponującym partie instrumentów perkusyjnych, o tyle realizacja z udziałem dwóch fortepianów stawia wszystkich wykonawców w bardziej równorzędnych i partnerskich rolach. Ta zmiana charakteru współdziałania jest dodatkowym wyzwaniem dla pianistów. Z zadania tego artyści wywiązują się znakomicie,

bardzo dobrze radząc sobie z utrzymaniem na długich odcinkach dyscypliny rytmicznej, „perkusyjnej” energii i precyzji artykulacyjnej (*Intermezzo*) czy budowaniem „smyczkowych” fraz z długich wartości nutowych (*Canto*). Zwraca uwagę idealne zgranie obu partii fortepianowych, a także dobra współpraca z perkusistami: Maciejem Hałoniem i Tomaszem Sobańcem, co służy budowaniu napięcia dramatycznego dzieła. Wersja z udziałem pianistów powstała jako rodzaj wyciągu fortepianowego zastępującego orkiestrę na próbie i oczywiście ma zupełnie inną skalę oddziaływania, szczególnie jak chodzi o dynamikę i zróżnicowanie kolorystyki. Niemniej w zmniejszonej obsadzie jest bardziej dostępna wykonawczo, a w interpretacji z udziałem Habilitantki brzmi bardzo ciekawie i zachęca kameralistów do uwzględnienia tej pozycji w swoim repertuarze.

Prezentowane dzieło artystyczne pokazuje dr Justynę Piękoś – Kędzierską jako pianistkę o ukształtowanych zainteresowaniach, sprawną technicznie, dysponującą dużą wyobraźnią muzyczną, wrażliwą na barwę dźwięku i z pełną świadomością kształtującą swoje cele artystyczne. Można odnieść wrażenie, że komponując program płyty Pani Justyna Piękoś – Kędzierska niczego nie pozostawiła przypadkowi. Dobór repertuaru pozwala Habilitantce ukazać wszechstronność własnych walorów pianistycznych, potwierdzić wysoki poziom umiejętności gry w zespole, a zarazem poszerza nasze postrzeganie możliwości brzmieniowych i wyrazowych fortepianu. Nagranie pełni również rolę propagującą i archiwizującą mało znane kompozycje, a znakomita interpretacja zachęca do słuchania i wykonywania tej muzyki.

Należy uznać, że przedstawione dzieło jest osiągnięciem oryginalnym, wartościowym i stanowi istotny wkład w rozwój reprezentowanej przez Habilitantkę dyscypliny artystycznej.

Działalność artystyczna

Opis działalności artystycznej dr Justyny Piękoś – Kędzierskiej opieram na Autoreferacie i załączonej dokumentacji. Wykaz dokonań artystycznych obejmuje 43 koncerty z lat 1992-2014 oraz 29 koncertów zrealizowanych w latach 2015 - 2025. Większość koncertów po roku 2015 to występy w ramach Sonami Piano Duo, współtworzonego od 2009 r. z pianistą i kompozytorem Piotrem Kędzierskim.

Działalność po uzyskaniu stopnia doktora skoncentrowana jest na wykonaniach muzyki powstałej po roku 1980, głównie w ostatnim ćwierćwieczu. Kompozycje z zakresu tzw. literatury klasycznej prezentowane są rzadko, jako urozmaicenie programów opartych na literaturze XXI w. Biorąc pod uwagę ujawniającą się już od lat szkolnych rozległość zainteresowań i możliwości

wykonawczych Habilitantki, nie uznają tego za zawężenie działalności, a raczej za świadomą i profesjonalną specjalizację w wybranym kierunku. Udokumentowany wykonaniami repertuar obejmuje około 40 kompozycji, wśród których szczególną uwagę zwracają aż 23 prawykonania dzieł autorstwa m.in. Z. Bargielskiego, W. Widłaka, P. Kędzierskiego, D. Grendy, J. Płonki, M. Pawełka, Ph. Czaplowskiego. Duże znaczenie dla wspierania młodych talentów ma uczestnictwo Habilitantki w Programie promocji twórczości młodych kompozytorów XXI wieku „Muzyka Naszych Czasów” (2018, 2019), a także prezentacja kompozycji finałowych 64. Konkursu Młodych Kompozytorów im. Tadeusza Bairda, w ramach międzynarodowego Festiwalu Duetissimo (2023).

Dr Justyna Piękoś – Kędziarska wielokrotnie występowała w Sali Koncertowej krakowskiej Akademii Muzycznej w ramach tak prestiżowych wydarzeń jak:

- Krakowski Międzynarodowy Festiwal Kompozytorów (2022, 2024)
- Międzynarodowa Konferencja „Rezonanse” (2024)
- Festiwal Horyzonty Perkusji (2021, 2025)
- 14. Międzynarodowy Festiwal Perkusji „Źródła i Inspiracje” (2023)
- Koncert Jubileuszowy z okazji 80. urodzin Profesora Zbigniewa Bargielskiego (2017)
- Andrzej Panufnik. Koncert w 30. rocznicę śmierci (2021)
- Międzynarodowa Konferencja Naukowo-Artystyczna „Na drodze do nowej harmonii” (2024)

Na wyróżnienie zasługuje również dwukrotny udział pianistki w Międzynarodowym festiwalu muzyki współczesnej „Lange Nacht der Neuen Musik” w RSH w Düsseldorfie (2017, 2018).

Uzupełnieniem aktywności koncertowej są nagrania płyt CD:

- MOSAIC wyd. AMKP Kraków, 2018
- MOSAIC 2 wyd. SPMK 67, 2025 (zgłoszone jako autorskie dzieło artystyczne podlegające ocenie), a także udział w publikacjach CD:
 - „Grajmy więcej na cztery ręce” wyd. PWM, ISMN 979-0-2740-3034-6,
 - „Near/Far” wyd. DUX, 1731-AMKP 032

Działalność naukowa, dydaktyczna i organizacyjna.

Oprócz aktywnej działalności koncertowej dr Justyna Piękoś – Kędziarska bierze udział w konferencjach naukowych, nierzadko rangi międzynarodowej, jest autorką artykułów publicystycznych i tłumaczeń na język niemiecki. Jest pomysłodawczynią, współorganizatorką i wykładownicą międzynarodowego festiwalu „Rezonanse”, którego pierwsza edycja odbyła się w 2024 roku w AMKP. Festiwal obejmuje wykłady i prezentacje, lekcje mistrzowskie oraz koncert, a jego główną ideą jest prezentacja różnorodnych nurtów i możliwości wykonawczych muzyki współczesnej.

Dr Justyna Piękoś – Kędzierska wystąpiła z wykładami podczas:

- Międzynarodowej Konferencji „Connections. Between the Word, the Sound and the Image” (Uniwersytet A. Mickiewicza, Poznań, 2019),
- III Ogólnopolskiej Konferencji Naukowo– dydaktycznej „Wokół Edukacji Muzycznej” (2022),
- „9. Dni Muzyki, Krzysztof Meyer z okazji 80. urodzin kompozytora” (AMKP, 2023),
- IX „Wirtualnej Akademii Twórczej Pianistyki” (2024)
- Międzynarodowej Konferencji „European Chamber Music Teachers' Association” (Estonian Academy of Music and Theatre, Tallinn, 2025).

W zakresie dydaktyki doświadczenie dr Justyny Piękoś – Kędzierskiej obejmuje nauczanie gry na fortepianie oraz przedmioty pokrewne na wszystkich poziomach edukacji. Od 2016 r. jest zatrudniona w Akademii Muzycznej im. K. Pendereckiego w Krakowie w Katedrze Perkusji i Muzyki Współczesnej, prowadząc również przedmiot „Praktyka wykonawcza muzyki współczesnej”. 17 nagród i wyróżnień zdobytych przez uczniów i studentów dr Justyny Piękoś – Kędzierskiej na konkursach krajowych i zagranicznych, ich uczestnictwo w koncertach muzyki współczesnej świadczy o dużym zaangażowaniu Habilitantki w sferę dydaktyki. Godny podkreślenia jest systematyczny udział studentów w Warsztatach kompozytorsko-wykonawczych Katedry Perkusji i Muzyki Współczesnej, w ramach których przedstawiono przykłady twórczości ponad 25 współczesnych kompozytorów polskich i zagranicznych.

Istotnym dopełnieniem osiągnięć dydaktycznych są kursy pianistyczne prowadzone przez dr Justynę Piękoś – Kędzierską w Robert Schumann Hochschule (Düsseldorf), Conservatori Municipal de Música (Barcelona), Estonian Academy of Music and Theatre (Tallinn), Lithuanian Academy of Music and Theatre (Wilno) oraz w AMKP w Krakowie i w PSM I st. (Gdów). Oprócz gry na fortepianie solo i w zespole kameralnym, kursy dotyczyły również wykorzystania niekonwencjonalnych technik wykonawczych.

Uznanie budzi bogata działalność organizacyjna Habilitantki. Była współautorką projektów edukacyjno – artystycznych związanych z narodowymi obchodami Roku Chopinowskiego w 2010 r. i promujących spuściznę F. Chopina w Niemczech poprzez liczne koncerty, wykłady i publikacje. Projekt zyskał oficjalne uznanie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Zainteresowanie Japonią, krajem przodków, zaowocowało w 2014 r. autorskimi projektami: „Oto-ogrody – muzyczne inspiracje. Koncert muzyki japońskiej i polskiej XX i XXI wieku” zrealizowanym w Muzeum Zamkowym w Pszczynie oraz „Oto no nami – ku współczesności. Koncert muzyki japońskiej i polskiej XX i XXI wieku” zrealizowanym w Muzeum Sztuki i Techniki Japońskiej Manggha

w Krakowie. Jest również inicjatorką i dyrektorem artystycznym prowadzonego wspólnie ze Stowarzyszeniem Polskich Muzyków Kameralistów festiwalu „Krakowski Salon Muzyczny”, goszczącego wielu wybitnych wykonawców polskich.

Konkluzja

Po wnikliwym zapoznaniu się z dziełem artystycznym oraz załączoną dokumentacją uważam, że dr Justyna Piękoś – Kędzierska jest artystką wszechstronnie wykształconą, której dorobek obejmuje bogatą działalność koncertową i wieloletnie doświadczenie pedagogiczne, aktywnie propagującą idee muzyki współczesnej i mającą istotny wkład w rozwój współczesnej literatury instrumentalnej. Jej konsekwentnie realizowana działalność zasługuje w mojej ocenie na szczególne uznanie, stanowi cenny wkład w rozwój kultury muzycznej w Polsce i spełnia wymagania art. 219 ustawy z dn. 20 lipca 2018 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2024 r. poz. 1571, z późn. zm.).

W związku z powyższym wnoszę o nadanie Pani dr Justynie Piękoś – Kędzierskiej stopnia doktora habilitowanego sztuki.

